

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 36 0 Rs 057815 23 Rsž
Zenica, 15.3.2023.g.

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Mađar-Ramljak Nedeljke, kao predsjednice vijeća, Subašić Ljilje i Pašić Indire, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužioca HALILOVIĆ AHMEDA iz K., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Mušija Semir, advokat iz Kaknja, protiv tuženog RUDNIK MRKOG UGLJA „KAKANJ“ D.O.O. KAKANJ, ulica Alije Izetbegovića broj 17, radi zaštite od diskriminacije i isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednosti predmeta spora 11.380,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca protiv presude Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 Rs 057815 21 Rs od 22.11.2022.g., u sjednici vijeća održanoj dana 15.3.2023.g., donio je

P R E S U D U

Žalba **se odbija** kao neosnovana i presuda prvostepenog suda **potvrđuje**.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, u stavu prvom, odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je tuženi povrijedio tužiočevo pravo na jednako postupanje - pravo tužioca na rad u pogledu uvjeta za zapošljavanje i izbora kandidata, diskriminirajući ga isključivo po osnovu zdravstvenog stanja na način da mu nije kao i drugim radnicima kojima je tokom mjeseca marta 2021. godine istekao ugovor o radu, ponudio zaključenje novog ugovora o radu za radno mjesto "napuštač gumene trake transportera". Stavom drugim pobijane presude odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da tuženi izvrši radnje kojima će ukloniti diskriminaciju/posljedice diskriminacije i to na način da će tužiocu ponuditi zaključenje novog ugovora o radu na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca, počev od 1.4.2021.g. za radno mjesto "napuštač gumene trake transportera", a što je jednako i u istom vremenskom trajanju kao i ostalim radnicima zaposlenim na istom radnom mjestu. Stavom trećim odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da mu tuženi na ime pretrpljene materijalne štete u vidu izgubljene zarade, odnosno neisplaćenih plaća, izvrši isplatu plaća u iznosu od 9.843,68 KM koje bi ostvario kao da je radio, i to za period od 1.4.2021.g. do

22.3.2022.g. Stavom četvrtim odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je tuženi zloupotrijebio pravo na zaključivanje ugovora o radu na određeno vrijeme sa tužiocem te da se ima smatrati da je posljednji zaključeni Ugovor o radu na određeno vrijeme broj: 01/D-01-51-3172/21 od 8.3.2020.g. u biti ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Stavom petim odbijen je tužbeni zahtjev da tuženi tužiocu uspostavi radno-pravni status počev od 1.4.2021.g. za radno mjesto "napuštač gumene trake transportera" ŠRM 303155 i to do postupanja tuženog po rješenju FZ PIO/MIO FBiH-Kantonalna administrativna služba Zenica, broj: FZ7/2/1-31-2-23873-3/21 od 7.4.2021.g. Stavom šestim odbijen je tužbeni zahtjev da tuženi tužiocu na ime pretrpljene materijalne štete u vidu izgubljene zarade, odnosno neisplaćenih plaća, izvrši isplatu plaća u iznosu od 9.843,68 KM koje bi ostvario kao da je radio, i to za period od 1.4.2021.g. do 22.3.2022.g. Stavom sedmim tuženi je obavezan da tužiocu isplati naknadu na ime dijela neiskorištenog godišnjeg odmora za 2020. godinu u iznosu od 426,73 KM i iznos od 80,00 KM na ime refundacije troškova ljekarskog uvjerenja, sve u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Stavom osmim odbijen je tužbeni zahtjev da tuženi tužiocu isplati naknadu na ime neiskorištenog godišnjeg odmora za 2021. godinu u iznosu od 895,58 KM. Stavom devetim je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno podnio tužilac kojom presudu pobija u odbijajućem dijelu (stavovi prvi, drugi, treći, četvrti, peti, šesti, osmi i deveti) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev ili alternativni tužbeni zahtjev usvoje u cijelosti.

Tuženi u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđi.

Žalba nije osnovana.

Predmet spora pobijanog dijela prvostepene presude je zahtjev tužioca da se utvrdi da je tuženi povrijedio pravo na jednako postupanje - pravo tužioca na rad u pogledu uslova za zapošljavanje i izbor kandidata, diskriminirajući ga po osnovu zdravstvenog stanja, na način da mu nije kao i drugim radnicima kojima je tokom mjeseca marta 2021. godine istekao ugovor o radu, ponudio zaključenje novog ugovora o radu za radno mjesto "napuštač gumene trake transportera", zatim da se tuženi obaveže da tužiocu ponudi zaključenje novog ugovora o radu na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca počev od 1.4.2021.g. za radno mjesto "napuštač gumene trake transportera" i da mu isplati na ime neisplaćenih plaća iznos od 9.843,68 KM za period od 1.4.2021.g. do 22.3.2022.g., a na ime neiskorištenog godišnjeg odmora za 2021. godinu iznos od 895,58 KM.

Predmet spora je i alternativni tužbeni zahtjev da se utvrdi da je tuženi zloupotrijebio pravo na zaključivanje ugovora o radu na određeno vrijeme sa tužiocem i da se ima smatrati da je posljednji zaključeni Ugovor o radu na

određeno vrijeme broj: 01/D-01-51-3172/21 od 8.3.2020.g. u biti ugovor o radu na neodređeno vrijeme, zatim da tuženi tužiocu uspostavi radno-pravni status počev od 1.4.2021.g. za radno mjesto „napuštač gumene trake transportera“ i to do postupanja tuženog po rješenju FZ PIO/MIO FBiH-Kantonalna administrativna služba Zenica broj: FZ7/2/1-31-2-23873-3/21 od 7.4.2021.g. i da mu isplati na ime neisplaćenih plaća iznos od 9.843,68 KM za period od 1.4.2021.g. do 22.3.2022.g., a na ime neiskorištenog godišnjeg odmora za 2021. godinu iznos od 895,58 KM.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, koje među strankama nije ni bilo sporno, proizlazi da je Odlukom o izboru kandidata za prijem u radni odnos u ZD RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj od 16.3.2018.g. po provedenoj proceduri u skladu sa objavljenim Oglasom za prijem radnika u radni odnos na određeno vrijeme u trajanju od šest mjeseci u JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo, ZD RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj, izabrano 118 kandidata (među kojim kandidatima je bio i tužilac za radno mjesto „napuštač gumene trake transportera“). U odluci je navedeno da su izabrani kandidati dužni obaviti ljekarski pregled i da će se sa kandidatima, kojim nadležna zdravstvena ustanova ocijeni da ispunjavaju zdravstvene i radne sposobnosti za određena radna mjesta, zaključiti ugovori o radu na određeno vrijeme u trajanju od 6 mjeseci. Tužilac je bio zaposlenik tuženog na radnom mjestu „napuštač gumene trake transportera“ ŠRM 303155 u periodu od 9.4.2018.g. do 31.3.2021.g. u ukupnom trajanju od 35 mjeseci i 22 dana, a po osnovu Ugovora o radu na određeno vrijeme broj: 01/D-01-51-6348/18 od 6.4.2018.g. i Ugovora o radu na određeno vrijeme broj: 01/D-01-51-3172/21 od 8.3.2021.g. Tužilac je u trenutku zasnivanja prvog ugovora o radu sa tuženim bio radno sposoban za poslove radnog mjesta „napuštač gumene trake transportera“, a što proizlazi iz ljekarskog uvjerenja od 30.3.2018.g. U izvještaju o završenom periodičnom (sistematskom) pregledu zaposlenika RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj, JU Doma zdravlja Kakanj od 2.9.2020.g. navedeno je da je tužilac sposoban za poslove i radne zadatke koje obavlja i poslove u jamskim uslovima. Upravnik pogona „Haljinići“ dao je dana 12.1.2021.g. mišljenje po pitanju ugovora o radu za radnike (njih 53) pogona „Haljinići“, pa je u tom mišljenju za neke radnike dao saglasnost za produženje ugovora o radu, dok za tužioca tu saglasnost nije dao jer je: „...potrebno preispitati stanje i status radnika...“, odnosno izvršiti dodatni uvid u saradnji sa Službom socijalne zdravstvene zaštite i neposrednim rukovodiocima na radu radnika, kako bi se kvalitetno mogli odrediti prema njihovom statusu, tj. prijedlogu njihovog daljnjeg angažmana. U izvještaju o odsustvovanju sa posla po osnovu bolovanja radnika koji imaju ugovor o radu na određeni period u 2020. godini, broj: 01-05-55-1413/21 od 29.1.2021.g. dati su podaci o odsustvovanju sa posla zbog korištenja bolovanja. Upravnik pogona „Haljinići“ dao je dana 22.3.2021.g. mišljenje po pitanju ugovora o radu za radnike (njih 66) pogona „Haljinići“, pa je u tom mišljenju za neke radnike dao saglasnost za produženje ugovora o radu, dok za tužioca tu saglasnost nije dao jer je: „...potrebno preispitati stanje i status radnika...“, odnosno izvršiti dodatni uvid, u saradnji sa Službom socijalne zdravstvene zaštite i neposrednim rukovodiocima na radu radnika, kako bi se kvalitetno mogli odrediti prema njihovom statusu, tj.

prijedlogu njihovog daljnjeg angažmana. Iz kopije šihne knjige za tužioca od augusta 2020.g. do marta 2021.g. proizlazi da je tužilac u mjesecu augustu bio na bolovanju 7 radnih dana, u septembru 2 radna dana, u oktobru 11 radnih dana i u decembru 2020.g. 22 radna dana, te da je na bolovanju bio sve radne dane u mjesecima januar, februar i mart 2021.g. JP Elektroprivreda BiH d.d. Sarajevo dala je tuženom saglasnost broj: 01-09-9821/21 od 26.3.2021.g. za prijem 110 radnika u radni odnos na određeno vrijeme do četiri mjeseca, koji će biti angažovani u direktnim jamskim i površinskim proizvodnim procesima, s tim da su 43 radnika predviđena za radno mjesto: „napuštač gumene trake transportera“. Zaključkom tuženog od 26.3.2021.g. naloženo je Službi Socijalno zdravstvene zaštite preduzeća da izvrši analizu Izvještaja o korištenju bolovanja radnika koji su u RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj angažirani na osnovu Ugovora o radu na određeno vrijeme broj: 01-05-55-4050/21 od 26.3.2021.g. i da radnike koji su na bolovanju dužem od 42 dana kao i radnike koji su u prethodne tri godine izrazito često koristili bolovanje po osnovu bolesti, uputi na dodatni ljekarski pregled u JU Zavod za medicinu rada i sportsku medicinu Zeničko-dobojskog kantona Zenica, konkretiziran za radno mjesto koje radnici obavljaju i opise poslova tog radnog mjesta. U Izvještaju o odsustvovanju sa posla po osnovu bolovanja radnika koji imaju ugovor o radu na određeni period u 2018, 2019, 2020. i 2021. godini, broj: 01-05-55-4050/21 od 26.3.2021.g. je navedeno da radnici koji trebaju obaviti dodatne pretrage da bi dali maksimum na svom radnom mjestu su: B. E., Č. A., Z. E., H. E., M. K., Š. A., T. M., M. R., Halilović Ahmerd i B. H.. U Izvještaju o radnicima koji trebaju obaviti dodatni ljekarski pregled od 29.3.2021.g. je navedeno da je radnike (B. E., B. H., Š. A., Č. A., V. M., M. K., Z. E., T. M., D. A., Halilović Ahmed i H. E.) koji imaju ugovor o radu na određeno vrijeme i koji su u periodu od marta 2018.g. do februara 2021.g. izrazito učestalo koristili bolovanje ili su bili na bolovanju dužem od 42 dana, potrebno uputiti na dodatni ljekarski pregled. U ljekarskom uvjerenju o radnoj sposobnosti od 30.3.2021.g. navedeno je da je H. E. sposoban za rad, sposoban za posao NK radnika u jami. U ljekarskom uvjerenju o radnoj sposobnosti od 30.3.2021.g. navedeno je da je Č. A. sposoban za rad, sposoban za posao NK utovarivača u jami. U ljekarskom uvjerenju o radnoj sposobnosti od 30.3.2021.g. navedeno je da je B. H. sposoban za rad, sposoban za posao rukovaoca hidrauličnog bagera. Po isteku ugovora o radu na određeno vrijeme dana 31.3.2021.g. tužiocu nije ponuđeno zaključivanje novog ugovora o radu. Tužilac je upućen na ljekarski pregled neposredno pred istek ugovora o radu na određeno vrijeme. U ljekarskom uvjerenju od 30.3.2021.g. je navedeno da nije sposoban za rad u jami (u toku obrada za IK), a u napomeni je navedeno: „St. post pace makeris HTA“. Zbog srčanih tegoba tužilac je podvrgnut operativnom zahvatu ugradnje pacemakera u decembru 2020.g. Nije iskoristio ukupno 35 dana godišnjeg odmora, od čega 11 dana u 2020. godini i 24 dana u 2021. godini. Odlukom o prijemu u radni odnos na određeno vrijeme u RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj broj: 01/U-01-05-4369/21 od 31.3.2021.g. u radni odnos na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca kod tuženog primljeno je ukupno 103 radnika, od čega su za radno mjesto „napuštač gumene trake transportera“ ŠRM 303155 primljena ukupno 39 radnika, ali među primljenim nema tužioca niti B. E., koji je, kao i

tužilac, na vanrednom ljekarskom pregledu dobio uvjerenje da nije sposoban obavljati rad na svom radnom mjestu. U Uvjerenju o radnoj sposobnosti od 2.6.2021.g. za Š. A. je navedeno da je tjelesno i duševno sposoban za rad i da je sposoban za posao „napuštač gumenog transportera“. U Uvjerenju o radnoj sposobnosti od 9.4.2021.g. za K. O. je navedeno da je tjelesno i duševno sposoban za rad i da je sposoban za posao NK radnika za rad u jami. Rješenjem Federalnog zavoda za PIO, Kantonalna administrativna služba Zenica broj: FZ7/2/1-31-2-23873-3/21 od 7.4.2021.g. osiguraniku Halilović Ahmedu, u radnom odnosu kod RMU „Kakanj“ d.o.o. Kakanj, kog kojeg postoji II kategorija invalidnosti-promijenjena radna sposobnost zbog bolesti, priznato je pravo na raspoređivanje odnosno zapošljavanje na drugom odgovarajućem radnom mjestu koji ne iziskuje dizanje i prenošenje tereta težih od 10 kg, rad u nepovoljnim mikroklimatskim uslovima i rad u jami, kao i pravo na odgovarajuću novčanu naknadu počev od 22.3.2021.g. do dana rasporeda na drugo radno mjesto. Tužilac je dana 14.4.2021.g. podnio tuženom zahtjev za ostvarivanje prava iz radnog odnosa, u kojem traži da mu se ponudi zaključenje novog ugovora kao i ostalim radnicima koji su radili na određeno vrijeme. U informaciji tuženog broj: 01/51-894/21 od 12.7.2021.g. (o stažu radnika kojima je produžen ugovor o radu na osnovu Odluke o prijemu u radni odnos na određeno vrijeme broj: 01/U-01-05-4369/21 od 31.3.2021.g.) navedeno je da je od ukupno 39 radnika koji su odlukom od 31.3.2021.g. primljeni u radni odnos na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca na radno mjesto „napuštač gumene trake transportera“ ŠRM 303155, njih 38 ima efektivni radni staž u trajanju od 2 godine i 11 mjeseci i 22 dana, osim radnika Ć. S. koji ima preko šest godina efektivnog radnog staža. U izvještaju tuženog broj: 01/51-913/21 od 22.7.2021.g. (o radnicima koji imaju zaključene ugovore o radu na određeno vrijeme), proizlazi da do isteka ugovora o radu na određeno vrijeme na radnom mjestu „napuštač gumene trake transportera“ 36 radnika će u trenutku isticanja ugovora o radu na određeno vrijeme imati staž u trajanju od tri godine, tri mjeseca i 22 dana.

Vještačenjem po vještaku finansijske struke Piljug Nerminu je utvrđeno da bi plaća koju bi tužilac ostvario na radnom mjestu „napuštač gumene trake transportera“ za period od 1.4.2021.g. do 22.3.2022.g. iznosila 9.843,68 KM. Neto naknada na ime dijela neiskorištenog godišnjeg odmora za 2020.g. iznosi 426,73 KM, a neto naknada na ime kompletnog neiskorištenog godišnjeg odmora za 2021.g. iznosi 895,58 KM.

Na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo odredbe članova 8. stav 1, 10, 11. stav 1, 12, 19. stavovi 2. i 3, 22, 52. stav 4, 56. stavovi 2. i 3. i 94. tačka g) Zakona o radu („Službene novine FBiH“, broj: 26/16, 89/18, 23/20-Odluka USFBiH, 31/20-Odluka USFBiH, 49/21-dr. zakon, 103/21-dr. zakon i 44/22) i člana 13. Zakona o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“, broj: 59/09 i 66/16), kada je tužbeni zahtjev odbio u cijelosti kao neosnovan, osim u dijelu koji se odnosi na isplatu naknade na ime dijela neiskorištenog godišnjeg odmora za 2020. godinu u iznosu od 426,73 KM i iznosa od 80,00 KM na ime refundacije troškova ljekarskog uvjerenja.

Prvostepeni sud smatra da je zahtjev koji se odnosi na diskriminaciju po osnovu zdravstvenog stanja neosnovan iz razloga što činjenica da tužiocu nakon isteka posljednjeg ugovora o radu na određeno vrijeme nije ponuđeno zaključivanje novog ugovora o radu na četiri mjeseca (za radno mjesto za koje nema radnu sposobnost) ne predstavlja diskriminaciju zbog zdravstvenog stanja tužioca i da to što tužilac zbog zdravstvenog stanja ne može obavljati poslove svog radnog mjesta predstavlja opravdan razlog da tuženi tužiocu ne ponudi zaključenje novog ugovora o radu. Prvostepeni sud dalje navodi da bi obavezivanje tuženog da tužiocu ponudi novi ugovor o radu na četiri mjeseca za poslove koje nije sposoban obavljati bio preveliki teret za tuženog u situaciji kada tužilac više nije u radnom odnosu kod tuženog, zatim kada nema radnu sposobnost za to radno mjesto (i to zbog svog zdravstvenog stanja koje je posljedica bolesti a ne zbog povrede na radu ili profesionalnog oboljenja), te kada je kod tužioca utvrđena promijenjena radna sposobnost. Kako je ovaj dio zahtjeva odbijen kao neosnovan, odbijen je i zahtjev kojim se traži uklanjanje diskriminacije na način da se tužiocu ponudi novi ugovor o radu na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca na radnom mjestu „napuštač gumene trake transportera“, kao i zahtjev za isplatu materijalne štete u vidu izgubljene zarade u iznosu od 9.843,68 KM. Zahtjev za isplatu naknade na ime neiskorištenog dijela godišnjeg odmora za 2021. godinu u iznosu od 895,58 KM odbijen je iz razloga što ne postoji krivica tuženog kao poslodavca za neiskorištene dane godišnjeg odmora, jer je tužilac bio na bolovanju zbog bolesti a ne zbog povrede na radu ili profesionalnog oboljenja.

U razlozima odbijanja alternativnog tužbenog zahtjeva prvostepeni sud navodi da je mogućnost zaključivanja ugovora o radu na određeno vrijeme propisana zakonom, da je tužilac znao da su svi njegovi ugovori o radu sa tuženim (pa tako i posljednji ugovor) bili zaključeni na određeno vrijeme i da su takve ugovore zaključivali i ostali radnici primljeni u radni odnos kod tuženog po konkursu iz 2018. godine, pa da stoga tuženi nije drugačije tretirao tužioca u odnosu na ostalih 110 radnika. Prvostepeni sud dalje ukazuje da se ugovor o radu na određeno vrijeme ne može zaključiti za period duži od tri godine, pa kako je tužilac imao ugovore o radu na određeno vrijeme u ukupnom trajanju od 2 godine 11 mjeseci i 22 dana, to se njegov posljednji zaključeni ugovor o radu na određeno vrijeme ne može smatrati ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.

Nije osnovan žalbeni prigovor povrede odredaba parničnog postupka. Obrazloženje presude je sačinjeno u skladu sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), jer su u istom datu potpuni razlozi o odlučnim činjenicama iz kojih je vidljivo zašto je tužbeni zahtjev odbijen u cijelosti (osim u dijelu koji se odnosi na isplatu naknade na ime dijela neiskorištenog godišnjeg odmora za 2020. godinu u iznosu od 426,73 KM i na isplatu troškova ljekarskog uvjerenja u iznosu od 80,00 KM). Prvostepeni sud je naveo kojim se razlozima rukovodio, odnosno koje činjenice i okolnosti je uzeo u obzir prilikom odlučivanja o tužbenom zahtjevu. Pri tome je sve provedene dokaze cijenio na način propisan odredbom člana 8. ZPP, a što

proizlazi iz analize provedenih dokaza, jer dati razlozi imaju svoju činjeničnu i pravnu osnovu u provedenim dokazima i stanju predmetnog spisa.

Tužilac u žalbi ponovo ističe da je diskriminisan po osnovu zdravstvenog stanja jer mu tuženi nije ponudio zaključivanje novog ugovora o radu na određeno vrijeme u trajanju od četiri mjeseca. Vezano za te navode prvostepeni sud je pravilno zaključio da su radnici koji su primljeni u radni odnos na četiri mjeseca po odluci od 31.3.2021.g., za razliku od tužioca, imali radnu sposobnost za navedeno radno mjesto, da radni odnos nije produžen ni jednom radniku koji nije bio sposoban za određeno radno mjesto i da, osim tužiocu, radni odnos nije produžen ni B. E. koji je takođe dobio ljekarsko uvjerenje da nije sposoban za rad na određenom radnom mjestu. Pravo tuženog kao poslodavca da tužioca i ostale radnike pošalje na ljekarski pregled proizlazi iz odredbe člana 56. stav 2. ZOR, a tuženi je na ljekarski pregled uputio sve one radnike za koje su odgovarajuće službe tuženog utvrdile da su određeno vrijeme bili privremeno spriječeni za rad.

Tužilac u žalbi ponovo ističe da je upućen na vanredni ljekarski pregled u trenutku kada je bio privremeno spriječen za rad, odnosno kada je bio na bolovanju. Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je takve navode, kao i navode da tužiocu nije data mogućnost da nakon bolovanja donese eventualno novo ljekarsko uvjerenje da je sposoban za rad na navedenom radnom mjestu, ocijenio neosnovanim, jer je imao u vidu da je rješenjem FZ MIO/PIO tužiocu zbog zdravstvenog stanja utvrđena promijenjena radna sposobnost sa kojom ne može obavljati poslove radnog mjesta „napuštač gumene trake transportera“, pa da stoga ljekarsko uvjerenje, promijenjena radna sposobnost, kao i činjenica da tužilac tokom postupka nije dokazao da je naknadno stekao radnu sposobnost za obavljanje poslova navedenog radnog mjesta, potvrđuju da tužilac zaista nije sposoban za rad na tom radnom mjestu.

Tuženi u žalbi navodi je prvostepeni sud pogrešno zaključio da je radno mjesto tužioca „napuštač gumene trake transportera“ vezano isključivo za rad u jami i da tužilac na tu okolnost nije proveo ni jedan dokaz, iako je na to bio obavezan primjenom pravila o teretu dokazivanja iz člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije.

Suprotno navodima žalbe, prvostepeni sud je na osnovu provedenih materijalnih dokaza (opis radnog mjesta „napuštač gumene trake transportera“ za pogon „Haljinići“ Proizvodnja-glavni jamski transport i pretovarni sistem, ljekarsko uvjerenje od 30.3.2021.g., kao i zaključak tuženog od 26.3.2021.g. kojim se traži se radnici koji su na bolovanju dužem od 42 dana kao i radnici koji su u prethodne tri godine izrazito često koristili bolovanje po osnovu bolesti uputi na dodatni ljekarski pregled za radno mjesto koje obavljaju i opise poslova tog radnog mjesta), pravilno zaključio da je radno mjesto tužioca vezano za rad u jami.

Budući da tužilac tužbeni zahtjev zasniva na činjenici da je diskriminisan isključivo po osnovu svog zdravstvenog statusa, a ne po osnovu toga što je za njegovo radno mjesto „napuštač gumene trake transportera“

utvrđeno da je vezano za rad u jami, to u ovom slučaju nema mjesta pozivanju tužioca na odredbu člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije kojom je regulisano: „Kada lice ili grupa lica u svim postupcima predviđenim ovim zakonom, na osnovu njima raspoloživih dokaza, učine vjerovatnim da je došlo do diskriminacije, teret dokazivanja, da nije došlo do diskriminacije leži na suprotnoj strani“.

Ni ostalim žalbenim navodima nije dovedena u sumnju zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Kako ne stoje razlozi žalbe na osnovu odredbe člana 226. ZPP odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća,
Mađar-Ramljak Nedeljka